

[Indenrigsministeren.]

og at det var derfor, for at tilvejebringe denne Forhandling, det fremførtes. Jeg skulde ogsaa tro, at dette er den eneste Forklaring paa Forslagets fornyede Fremkomst. Jeg er imidlertid af den Opfattelse, at dette Forslag ikke bør gennemføres, thi vi kan ikke paa nærværende Tidspunkt stille til Disposition som Tilskud, som Laan og i Form af Garantier et Beløb paa nogle og halvfjerds Millioner Kroner, saaledes som de Herrer vil det, og jeg tror heller ikke, at det, selv om det kunde gøres, vilde give praktiske Resultater af synderlig Betydning. Derfor ser jeg i Forslaget i det væsentlige kun en Skueret.

Elgaard: Jeg underkender ingenlunde Betydningen af, at et Forslag fremsættes atter og atter — men dette Forslag! Vi erindrer jo nemlig, at dette Forslag søger sin Oprindelse i Ministeriet Staunings store Kriseforslag, der først fremkom et Par Aar efter, at Ministeriet Stauning var traadt til; vi erindrer endvidere, at dette Forslag i Virkeligheden i Principperne har været Genstand for Behandling under en Valgkamp; vi erindrer endvidere, at det har været Genstand for en meget omfattende Behandling i Fjor i Folketinget og til Dels ogsaa i Udvalget; og derfor sagde jeg, at jeg ikke kunde mene, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nærede Haab om at faa Forslaget ophøjet til Lov.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. P. Munch i, at hvis der paa Omraader, hvor Staten har store Arbejder under Forberedelse eller delvis har paabegyndt saadanne, kan sættes mere Fart paa, saa er det noget, der vil blive hilst med Sympati. Naar jeg ikke udtalte mig villigere vedrørende dette Forslag, end jeg gjorde, er det, fordi jeg ikke agter at give mere eller mindre klart udtalte Løfter med Hensyn til at naa et positivt Resultat. Og jeg vil gentage det, jeg sagde, at Situationen er jo trods alt betydelig lysere end i Fjor, saa der er ikke, selv for Forslagsstillernes Vedkommende, den samme afgjorte Motivering for, at Forslaget skulde søges ophøjet til Lov. Jeg maa derfor gentage, at mit Parti vanskeligt kan være med dertil.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fr. Andersen [Holbæk A.]): Jeg kan ikke erkende, at det kan være rigtigt at give Udtryk for, at Arbejdsløshedssituationen nu er en saadan, at det er forsvarligt at betjene sig af Udtryk som, at Situationen er „betydelig lysere“. Lad være, at Tallet kan

svinge en Smule, saa maa man til Gengæld huske, at siden man sidst tog Tallet frem, er der gaaet 12 lange Maaneder, og det er givet, at jo længere Arbejdsløsheden varer, des stærkere og des værre bliver dens Følger. Derfor kan jeg ikke se, at man har Lov til at tale om noget som helst Lyspunkt.

Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Hr. Elgaard Ret i, at Forslaget søger sin Oprindelse i et Forslag af Ministeriet Stauning. Nej, Forslagets Oprindelse og Begrundelse er Arbejdsløsheden, og jeg maa holde for, at det eneste rigtige og det eneste naturlige er, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet fastholdes som et Samfundsanliggende, et fælles Samfundsanliggende. Derfor maa jeg ogsaa vende mig imod, at man prøver paa, om jeg saa maa sige, at foretage en Udstykning af Antallet af arbejdsløse og sige, at det er jo ikke saa forfærdelig mange for den enkelte Kommune. Det er ikke et Spørgsmaal om, i hvilke Kommuner der findes arbejdsløse, det er ikke et Spørgsmaal om By eller Land, men det er et Spørgsmaal om arbejdsløse i et Antal af mange, mange Tusinder, et Antal, som ikke har undergaaet større Forandringer nu gennem en Række af Aar. Derfor siger jeg, det er et stort og betydeligt Spørgsmaal, som alle maa være forpligtede til at samles om, som man ikke maa prøve paa at dele ud eller skubbe fra sig ved at partere det ud. Naar den højtærede Minister siger, at selv om Lovforslaget, hvad han ikke ønsker, maatte blive vedtaget, føler han sig overtydet om. at Beløb som dem, der er Tale om, f. Eks. 50 Mill. Kr. til Veje, vilde der aldeles ikke være Anvendelse for, vil jeg dertil sige, at det er ikke muligt for nogen at afgøre, hvilke Beløb der maatte blive de rette, men jeg tror, at det for at faa det Spørgsmaal klaret vilde være det rigtigste at lade det komme an paa en Prøve. Saa skulde vi, tror jeg, nok faa at se, at der vilde være en rimelig Grad af Efterspørgsel efter Midler til at udføre Arbejder, som før eller senere skal udføres, og som er nyttige. Derfor maa jeg holde for, at Lovforslaget er velbegrundet og ogsaa, synes jeg, velformet, og nu kan vi saa i Udvalget forhandle nærmere om Enkelthederne. Jeg haaber, saaledes som jeg har givet Udtryk flere Gange her i Dag, at vi maa faa et positivt Resultat ud heraf.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.